

Antonio treninge ima svakodnevno, dakle još jači tempo od njegova prijatelja, ali ni on se ne žali. Očito je da nogomet predstavlja strast obojici, kao i mnogim drugim djećacima iz OŠ Primošten. Tko zna, možda jednog dana i mi pročitamo priču o Šimunovim i Antonijevim *hat-trickovima* u redovima Barcelone ili Reala.

– Volim i rukomet, odbojku, ali i fiziku, geografiju, predmet koji se bavi svjetom oko nas. Prirodoslovje se to zove, mislim. Dobri su nam učitelji, stvarno nam puno daju, pa nije onda muka niti učiti, kada znamo da će naši naporiti biti primjećeni – skroman je Antonio.

DIZANJE U 6 SATI, UČENJE DO 23

Osmica Tea Smolić-Ročak, osim što je odlična učenica primoštenke škole, vrlo uspješno pohađa i Glazbenu školu Ivana Lukačića u Šibeniku. Svakodnevno putuje u Krešimirov grad na glazbenu pouku, subotom također, a pjeva i u školskom zboru u Primoštenu.

– Glazbena se škola zapravo ne razlikuje od ove takoreći obične, jer i tamo moramo učiti, imamo usmena ispitivanja, pismene testove. Imamo i domaće zadaće. Sve je to teško uskladiti, slobodnog vremena skoro da ni nemam. Dizem se ujutro u šest sati, doma nakon ručka pišem zadaću za osnovnu školu, potom idem u Šibenik, vratim se i učim do 23 sata. Zaksnila sam jednu godinu na upis, pa sada završavam dva razreda glazbene u jednoj godini. Nemam baš puno slobodno vremena, ali ne želim se. Volim ovo što radim i vjerujem da će me to u životu učiniti sretnom. Isla bih u srednju opću gimnaziju, u Šibeniku, tzv. glazbeni put, koji bi me rastertočio općobrazovnih predmeta.

Maja Pancirov, 7. a razred, nema neki omiljeni predmet, neki su joj *napeti*, neki malo dosadnjikavi, priznaje. Ali školu voli, prolazi s odličnim, zbog dobrog društva ponajviše, jer su jedni drugima motivacija. Švira trubu u Puhačkom orkestru Primošten, utorkom i četvrtkom, ali vježba svaki dan. U školi uči talijanski i engleski, izvan škole i španjolski. Svestrana je mlada djevojka, s kojom se u OŠ Primošten zaista ponose.

Duje Todorović, 8. a, predsjednik je Vijeća učenika koji je zadovoljan time što njihove prijedloge slušaju učitelji. Svaki razred ima po jednog predstavnika u Vijeću, sveukupno desetak, i želja im je unaprijediti školsku svakodnevnicu:

– Najbolji mi je predmet fizika, koju prenade odlični Mladen Šunjara. Puno radimo praktično, puno je pokusa, na razne načine sat zna učiniti zanimljivim. Želio bih upi-

ROBOTIČARE U ŠANGAJ VODI KNJIŽNIČARKA!

Mali robotičari iz trećeg razreda Marisa Perković i Benjamin Aron Balogh osvojili su zlatnu medalju u svojoj kategoriji nižih razreda, na natjecanju u robotici WER – Croatia Open. Predstavljat će Hrvatsku ovih dana na Svjetskom robotičkom natjecanju WER u Šangaju.

Mentorica Amalija Pancirov, profesorica hrvatskog jezika i magistra knjižničarstva, koja u školi pola radnog vremena predaje hrvatski, a pola radi kao knjižničarka, govori nam da se i ovoj školi, klasično, čita najviše lektira, iako s učenicima od prvog razreda njeguje ljubav prema čitanju i razvijanje navike posudjivanja knjiga.

– Svakog ponedjeljaka provodim projekt *Prvaši u knjižnici*, kada oni igraju igre koje im zadajem, pročitam im jednu priču, slikovnicu. Nakon toga nešto izraduju rukama ili pišu, crtaju o temi koju su čuli u priči. Tako im usadjujemo naviku da svoje slobodno vrijeme koriste za čitanje. Provodimo i projekt *Čitamo mi, u obitelji* svi s trećim razredima. Svake godine obnavljamo knjižni fond, vlastitim školskim sredstvima, ne samo lektiru, nego i naslove za slobodno čitanje!

Spoj bibliotekarstva, jezika i robotike ne smatra (pre)čudnim, jer je i za jedno i drugo i treće potrebna koncentracija, jasan tijek misli i vještina zaključivanja.

SVAKO DIJETE KOJE ZAVRŠI ŠKOLU I POSTANE KVALITETAN I DOBAR ČOVJEK, TO JE POSTAO ZBOG KVALITETNOG I DOBROG UČITELJA. A NE SAMO ZBOG PETICA U IMENIKU

sati brodostrojarski smjer u Tehničkoj školi Šibenik.

POVEĆAJTE SATNICU TJELESNOG!

I udinovata je ta spona učenika s učiteljima, jer ni od jednog nismo čuli da legendarni jaz generacija dolazi kao prepreka kvalitetnoj komunikaciji i prijenosu znanja. Naravno da u moru odličnih učitelja jedan mora biti omiljeni, jer djeca vole davati te naj- naj titule. I prema njihovim smjernicama, ali i po-hvalama kolegama, najomiljeniji učitelji OŠ Primošten svakako je Krešimir Crljen, koji zadnjih desetak godina predaje povijest i geografiju. Smatra da je važno s učenicima puno razgovarati, dobrim pričama ih zainteresirati za gradivo i cjeline koja obraduju. Jasno, to zahtijeva dodatnu pripremu učitelja za sat, ali isplati se kada djeca zavole predmete:

– Ne opterećujem ih previše datumima i činjenicama, već potičem da razmišljaju o okolnostima i događajima. Uvijek se povijest i geografija mogu povezati s drugim predmetima, ali i temama koje njih zanimaju, koje ih okružuju svaki dan. Primjerice, kada govorimo o granicama i identitetu, to vrlo lako možemo povezati s kulturom, zavičajem, kompas usporedjivati s modernim tehnologijama i GPS navigacijom. Najbitnije mi je njihovo povezivanje gradiva, interpretacija i zaključivanje.

Ana Matošin učiteljica je tjelesnog i diči se uspjesima svojih učenika na raznim

natjecanjima, u brojnim sportovima, diljem zemlje. Mala su škola, stoga su državni uspješi utoliko važniji i donose više radosti.

– Jako nam je teško izabrati dobru ekipu, izdvajati bolje učenike, jer nas već u startu u školi ima malo. Ali, srećom, gdjegod se pojavimo, osvojimo neke medalje. Primjerice, u gimnastici smo 2014. godine bili prvi, s time da treba reći da te cure ne treniraju gimnastiku, a sve što znaju naučile su na gimnastici ovde u školi.

Dodaj Matošin da primjećuje kako su nove generacije manje fizički aktivne nego ranije, ali su još uvijek zainteresirani za sport. Naročito kada svojim nastupima predstavljaju svoju školu, na radost prijatelja, učitelja, roditelja.

– Ipak, dva sata tjelesnog tjedno prema, sjedilački način života uzima sve više maha i djeci treba puno više organiziranog kretanja nego prije deset, dvadeset godina. Da bismo nadoknadiли malu satnicu, provodimo u školi i Univerzalnu sportsku školu te program Vježbaonica, ali svakako bi prosjetne vlasti trebale razmislit o povećanju satnice tjelesne i zdravstvene kulture. Zbog zdravja djece u prvome redu!

Gordana Pulić učiteljica je mentorica hrvatskog jezika i književnosti, koja u primoštenkoj osnovci radi gotovo četvrt stoljeća. Obožava svoj posao, priznaje, i bitno joj je da se učenici dobro osjećaju na njezinim satovima:

– Za bilo kakav uspjeh s djecom presudno je pozitivno ozračje školi, to sam kroz godine itekako dobro spoznala. Kad im prenesem pozitivnu energiju, onda im ništa nije teško. Moj je hobi planinarjenje, vikendima se i ja punim pozitivnom energijom, koju onda tijekom tjedna prenosim na svoje učenike. Čak su i neke moje učenice upisale Opću planinarsku školu, što me raduje. Danas mi je lakše raditi nego kada sam počinjala, opet zbog bogatog životnog iskustva. Djeca su nam oduvijek bila dobra i s njima smo postizali jako dobre rezultate. Naročito na Lidranu, svake smo godine sudionici, često i na državnim završnicama.

Ravnatelju Marinovu do mirovine su ostale četiri godine. Ove su godine ušli u sustav e-dnevnika, na što je jako ponosan, kao i na mnoge druge inovacije koje su tijekom godina ostvarili.

– Svašta smo uspjeli postići vlastitim snagama i sredstvima, što u današnje vrijeme nije lako. Ali kada razmišljate na taj način, sami stvarate neke pretpostavke, onda vam se i vrata nekih drugih institucija lakše otvaraju.

Čipkarska radionica